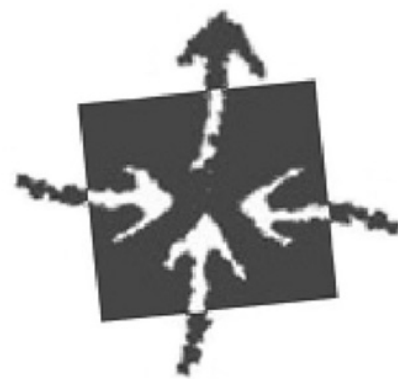

SUMARI

II Setmana de la Cooperació a la UAB

Campanya d'alfabetització a Nicaragua

El Xiringu, assessorament sobre salut

Estiu solidari 2007

Nostrum, formació dels voluntaris

Turisme solidari a Zanzíbar

Tory, el gos pigall de la universitat

Un Nobel para la economía solidaria

COOPERACIÓ PER AL DESENVOLUPAMENT

Arriben temps de conflictes

El món pateix una mitjana anual de trenta conflictes armats, que semblen passar desapercebuts davant la nostra benestant ignorància, la mirada distreta dels mitjans de comunicació i la passivitat de les polítiques internacionals. La II Setmana de la Cooperació a la UAB, que se celebrarà del 24 al 27 d'abril, proporcionarà a la comunitat universitària informació sobre algunes d'aquestes situacions de crisi actives, fent una aposta per la Pau i per la reflexió crítica.

Mitjançant les diferents activitats programades –xerrades, debats, tallers, cinefòrums i exposicions-, i de la mà d'experts de l'àmbit universitari i de reconegudes organitzacions, s'analitzaran les causes, la situació actual i les possibilitats de resolució d'alguns d'aquests conflictes. No oblidarem tampoc els seus protagonistes; les persones que els viuen ara mateix a Iraq, Sudan, Somàlia, Sàhara, Nepal, Colòmbia, Israel, Palestina o Txetxènia.

Tots amb l'alfabetització de Nicaragua

La "Red Universitaria Yo, Sí Puedo" és una xarxa d'universitats i altres institucions docents que, compromeses amb la campanya d'alfabetització de Nicaragua, promou la cooperació interuniversitària amb l'objectiu d'eradicar l'analfabetisme i enfortir la formació posterior. Aquesta xarxa, que està integrada per catorze universitats de l'estat espanyol, cinc de Nicaragua i dues entitats educatives, es va constituir formalment el passat 21 de febrer a Girona -coincidint amb les primeres jornades per cooperar amb la campanya-, i la Universitat

Autònoma de Barcelona en forma part.

Les activitats que es promouran des de les diferents institucions per impulsar el programa d'alfabetització i per recolzar la postalfabetització a Nicaragua se situen en els àmbits de la formació i la sensibilització, de la transferència de coneixement i tecnologia, i de la investigació. A més, es duran a terme altres accions de recolzament que responguin a necessitats més específiques.

Nou voluntariat amb dones immigrades

El proper 11 d'abril començarà a Cerdanyola del Vallès un nou programa de voluntariat realitzat per membres de la comunitat universitària de la UAB. Es tracta de fer sessions de reforç de llengua catalana a dones d'entre 25 i 45 anys d'origen extra-comunitari residents a Cerdanyola. El projecte està coordinat amb l'Ajuntament d'aquesta ciutat, que vol potenciar el coneixement i la familiarització de la llengua catalana entre les persones nouvingudes. Les trobades es faran una tarda per setmana, i tindran una durada d'una hora.

Cooperació amb la universitat d'Oran

El passat 28 de febrer va tenir lloc la trobada inaugural del Programa Algèria Universitats a l'Ecole Normal Supérieure d'Enseignement Technique d'Oran. El PAU promou línies de cooperació entre les universitats que integren la Xarxa Vives d'Universitats i la Conferència Regional de les Universitats de l'Oest d'Algèria, i té com a objectiu aconseguir la integració i el reconeixement del sistema universitari algerià dins l'arc mediterrani. A la trobada hi va assistir una delegació formada per 50 professors i investigadors de les universitats de la Xarxa Vives Universitats i els responsables de cooperació d'aquestes institucions, entre les que es trobava la UAB.

Vine a El Xiringu, el servei d'assessorament sobre salut al campus

Sabies que les drogues sintètiques et poden provocar mals rotllos com ara el cop de calor? Moltes d'elles contenen adulterants: alguns d'aquests poden ser laxants, antiinflamatoris, talc... i molts d'altres. Si vols, el Xiringu et pot informar.

El Xiringu és un espai on pots preguntar qualsevol dubte sobre drogues, sexualitat i altres temes de salut. No et jutjarem ni et volem vendre "cap moto": només volem informar-te perquè tu puguis prendre la decisió que més et convingui. El Xiringu és un servei itinerant d'assessorament i informació en temes de salut a disposició de totes les persones del campus de la UAB. El Xiringu es planteja informar i sensibilitzar a la comunitat universitària en temes de salut establint una relació directa amb la comunitat universitària (estudiants, professors, personal administratiu,...).

El grup de voluntaris de la Fundació Autònoma Solidària formats com a agents de salut, estudiants de la universitat, són els que atenen el Xiringu facilitant informació, ajudant a resoldre dubtes i compartint reflexions amb altres estudiants del campus. També reparteixen preservatius, fet que atrau a molts estudiants. El Xiringu té un servei itinerant, ja que es mou per tot el Campus de la UAB: Facultats, Plaça Cívica i Vila Universitària.

El Xiringu va sorgir a partir del projecte europeu de prevenció a les drogodependències i altres conductes de risc d'àmbit universitari, anomenat "En plenes facultats", basat en l'educació entre iguals, i és confidencial i gratuït. Per a la seva organització es treballa en col·laboració amb la Fundació Salut i Comunitat i el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya.

Fundació Autònoma Solidària
08193 Bellaterra (el Vallès Occidental)
Tel: 93 581 24 85 Fax: 93 58120 00
fas.voluntariat@uab.es
http://www.uab.es/fas

Dipòsit legal: B-3041-2002

Jordi Castroviejo (coordinació)

i la col·laboració de tot l'equip del voluntariat de l'Autònoma.

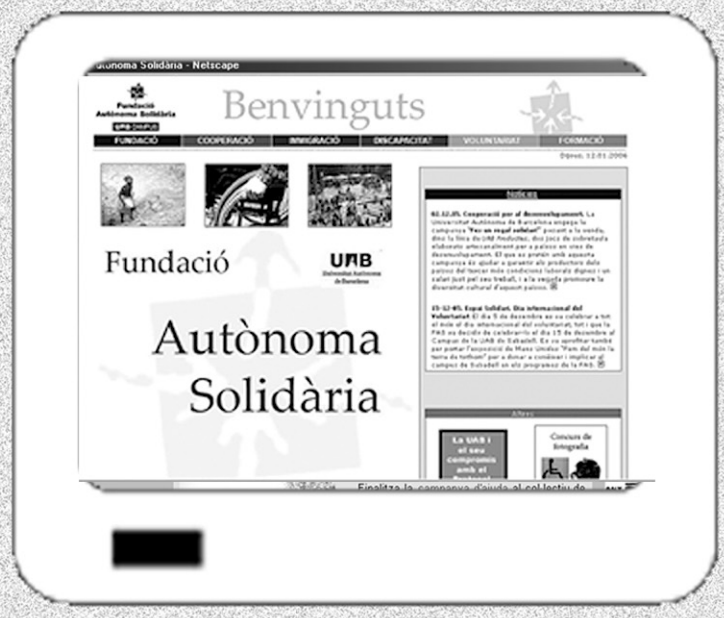
Amb el suport de:

Connecta't a la FAS

El teu espai

<http://www.uab.es/fas>

Què fas aquest estiu?

L'estiu s'acosta i un munt d'estudiants de l'Autònoma s'han començat a moure per veure com poden combinar les vacances d'estiu amb contribuir en un projecte solidari. A la UAB s'han fet dues sessions informatives sobre estades solidàries, on han participat les principals ONGD's catalanes.

Els dies 20 de febrer i 19 de març s'han celebrat a la sala del Cinema de la Plaça Cívica dues sessions informatives sobre estades solidàries per aquest estiu 2007. Tradicionalment, hi ha hagut un gran interès per part dels estudiants de la UAB en participar en projectes solidaris sobre el terreny. Només cal recordar l'ajut als camps de refugiats dels Balcans (1992-1996), l'allau de voluntaris per recollir el fuel del *Prestige* (2003) o les participacions als camps de treball d'Amèrica Llatina els anys 2004 i 2005.

A les sessions informatives van participar: Setem, Cocat (Coordinadora

d'Organitzadors de Camps de Treball Internacionals de Catalunya), Associació Catalana de Brigadistes per Nicaragua, Xarxa d'enllaç amb Palestina, Viatgers del Món, SCI Servei Civil Internacional, Moviment de Brigadistes de la CJC (Joventut Comunista), Cooperació, Assemblea de Cooperació per la Pau, Avalot (Joves de la UGT de Catalunya), Sodepau, Associació Catalana per la Pau i Fundació Pau i Solidaritat, Col·lectiu de Solidaritat amb Chiapas i Rebelió Zapatista, Contactus i Kevlar Fotoperiodistes.

Si vols participar en alguna de les seves propostes, segur que encara hi ets a temps.

WEB AMB TOT EL QUE CAL QUE SÀPIQUES SOBRE ESTADES SOLIDÀRIES

Marxar tot un estiu a fer de cooperant a un país en vies de desenvolupament no pot ser fruit de la improvisació. Cal anar-hi ben preparat, amb els màxims coneixements, per a emprendre una acció que requereix molta responsabilitat. És bo que la persona que marxa ho faci havent vist prèviament totes les opcions que hi havia, i havent escollit la que millor s'adaptava a les seves característiques.

Per aquest motiu, la Fundació Autònoma Solidària va crear l'any passat una web amb totes les informacions necessàries que calen

saber abans d'emprendre un viatge solidari.

La web és <http://magno.uab.cat/fas/cooperacio/estadessolidaries.htm>, i en ella trobaràs una guia sobre les propostes de viatges que ofereixen les diferents entitats classificades per continents.

També hi ha un apartat on apareixen llocs on aconseguir ajuts econòmics i pràctiques en organitzacions internacionals. Si després de consultar-la segueixes amb dubtes, posa't en contacte amb l'Àrea de Cooperació de la FAS al 93 581 4041.

Nostrum 2007, la trobada

Els voluntaris de l'Autònoma van compartir junts un parell de dies de formació a l'Alberg In Out de Vallvidrera. Va ser una bona ocasió perquè tothom avalués la feina que estava fent, participés en tallers i es conegués una mica més. Aquí en teniu una bona mostra:

La Fundació Pere Tarrés va organitzar un taller d'animació de grups

Nathanial Stewart, d'Alternativa Jove, fent el taller sobre "El cos i el conflicte"

Els voluntaris escoltant el planning de la jornada de bon matí a la terrassa de l'alberg.

de voluntaris de la FAS

Dinàmica que tractava sobre convèncer als demés de realitzar una acció determinada

Cada subgrup arribava a les seves pròpies conclusions i després les exposava

Els voluntaris de segon any van fer el Curs de gestió de projectes

***El Nostrum
va ser una
gran oportu-
nitat perquè
voluntaris i
tècnics de la
Fundació
compartissin
experiències i
plantegessin
noves
propostes***

A la nit hi va haver un petit concert a càrrec del cantautor Martí Soriano

Antoni Comín, diputat del Parlament, va portar el debat "Els canvis són possibles"

***A la sortida hi
va haver
tallers,
debats,
avaluacions,
un curs de
gestió de pro-
jectes i, evi-
dentment,
temps per
continuar pas-
sant-s'ho bé***

Turisme sostenible a Zanzíbar*

Zanzíbar, en la imaginació del turista, és una paradís en el que descansar després d'haver gaudit de la terra dels masais: Tanzània. Des del punt de vista medi ambiental, Zanzíbar compta amb extraordinaris recursos naturals, històric-artístics i culturals únics en el món que han potenciat l'emergència del turisme en els últims anys. De fet, haver-se convertit en la "platja" del Serengueti o el N'gorongoro, ha tornat a situar l'illa en una posició visible, atractiva, però també ha fet de Zanzíbar un paradís fragmentat on el turisme demostra, hores d'ara, les seves contradiccions.

Una de les contradiccions més plausibles del desenvolupament de l'illa ha estat l'exclusió generalitzada de la població zanzibarenya dels beneficis del desenvolupament generat per l'activitat turística. Des del punt de vista més sectorial l'activitat i el desenvolupament turístic ha comportat beneficis principalment pel capital estranger

(el gran inversor en serveis turístics i hotelers), l'èlit social i emprenedors així com pel govern central (Tanzània). La població local, en canvi, ha quedat exclosa tant del desenvolupament com dels beneficis de l'activitat turística. Només una dada rellevant, també donada per la Comissió de Turisme; només el 5% del total de llocs de treballs existents són ocupats per persones zanzibarenyes una ocupació que, a més, es concentra en les tasques menys qualificades.

La Regió Sud de l'illa, la menys desenvolupada turísticament, és un territori "semi-verge" a on actuacions vinculades a la formació, la participació i sensibilització social i institucional poden convertir-se en el motor per generar un model de desenvolupament alternatiu a l'experimentat per la resta del territori. L'Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera de la UAB (EUTDH), gràcies al finançament donat per la Fundació Autònoma Solidària, ha dis-

senyat i executa un projecte de desenvolupament que pretén fer de la formació i la participació social l'eix central per facilitar el viratge cap a un model turístic responsable i sostenible.

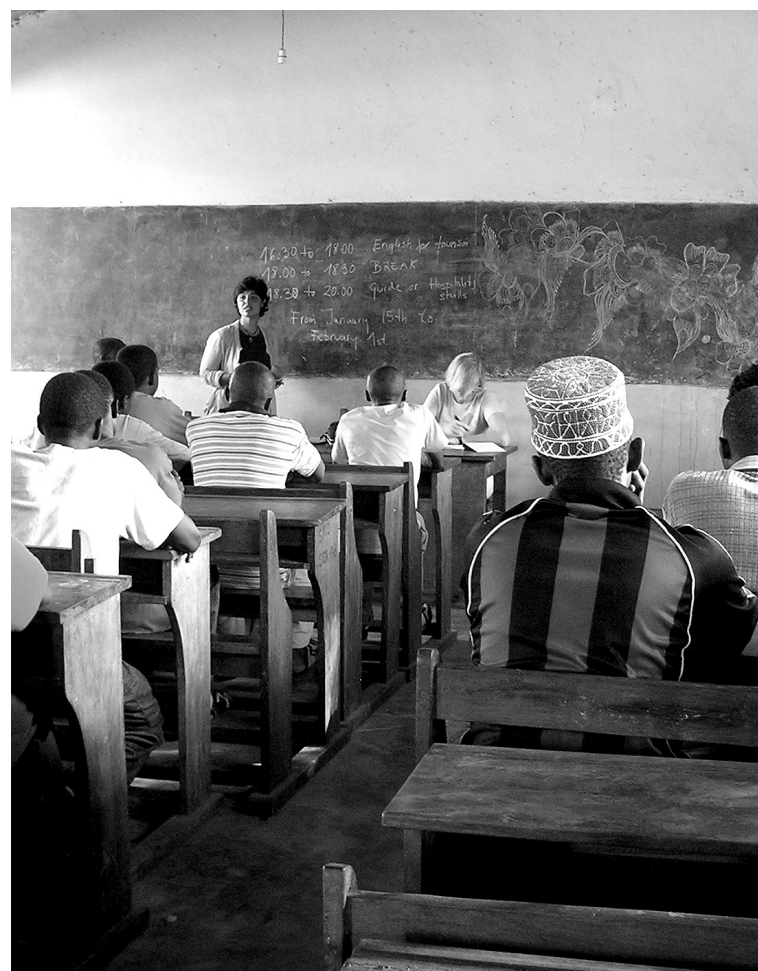
El projecte de l'EUTDH pretén, concretament, fomentar i dinamitzar l'organització dels agents socials de la Regió Sud de Zanzíbar (Regió Sud) implicats en l'oferta turística; realitzar un programa de formació de gestió i habilitats professionals per facilitar un turisme sostenible i responsable i, crear les bases estratègiques (de gestió i coneixement) per la creació d'una escola de turisme local que gestioni aquesta formació a llarg termini i de manera autònoma.

L'execució del projecte s'ha realitzat en dues etapes (dos viatges): una primera de preparació i implicació dels agents socials i, una altra, d'execució de la capacitat. A la primera etapa, l'objectiu principal de la qual era crear

un ambient de confiança i d'implicació social i institucional, es va aconseguir el recolzament oficial del Comitè del poble de Kizimkazi i de la Comissió de Turisme de Zanzíbar, institucions amb les que es va consensuar la logística bàsica dels cursos de formació. Així mateix es va realitzar un workshop en el que van participar 60 persones que complien amb el perfil per poder participar en el cursos de capacitat. Gràcies a la informació obtinguda durant aquest workshop es va poder realitzar la selecció de les 35 persones que participarien en la segona acció del projecte així com detectar els possibles problemes que podrien interferir en la bona execució de la mateixa.

intenció d'aquesta capacitat era la de transmetre coneixements professionals a la població per facilitar un accés digne al món laboral així com la de consolidar una concepció sostenible i responsable de l'activitat turística. Per tal de facilitar l'aprenentatge i sentar bases materials i estratègiques per la creació d'una escola de turisme a Kizimkazi, es van crear materials didàctics traduïts al Swahili, els quals han de servir per futures accions de formació, i es van identificar les persones que poden participar en accions de formació de formadors per tal de fer possible l'autonomia i sostenibilitat d'aquesta escola.

** Programa per la creació d'una escola de formació per un turisme sostenible i igualitari a la Regió Sud de Zanzíbar (Tanzània). Projecte finançat en la XXIII convocatòria del Fons de Solidaritat de la UAB. Responsable i autora de l'article: Soledad Morales (Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera -UAB).*

Tory, el gos pigall de la universitat

Hola! Som l'Alba i la Tory, estudiem Traducció i Interpretació a la UAB. Alguns de vosaltres segur que ja ens heu vist per la universitat, a la facultat o caminant pel campus.

La Tory va arribar dels Estats Units fa gairebé cinc mesos, i des de llavors la vida de les dues ha canviat completament. Ella ha hagut d'adaptar-se a mi i jo a ella, i això al principi no va ser gens fàcil. Però ara ja ens compenetrem molt millor. Estem tot el dia juntes: al matí, anem juntes a la universitat, i ella es passa les classes dormint sota la taula, a tots ens fa molta enveja... Ve amb mi a tots els llocs: al cine, al bar, a l'autobús... I és que, segons la llei, els gossos pigall poden entrar a tot arreu, ells es fiquen sota la taula o la cadira i la gent ni se n'adona que hi són.

Poc a poc ens anem coneixent l'una a l'altra. La Tory és molt intel·ligent i molt obediència. Però també es molt curiosa i li agrada xafardejar tot el que troba. Com que és molt joveneta, es distreu amb molta facilitat, i si algú la toca o li diu coses mentre està guiant-me, pot ser que es despisti i em faci xocar amb alguna cosa, o que se'n vagi darrere d'algú i ens acabem perdent. Per això porta un cartell que diu: "No em toquis, estic treballant. Gràcies!".

Jo sé que sorprèn molt això de veure un gos pigall, i com que la Tory és molt carinyosa el primer que ve de gust és fer-li una carícia. Jo, de fet, abans de tenir la Tory també anava tocant tots els gossos pigall que em trobava

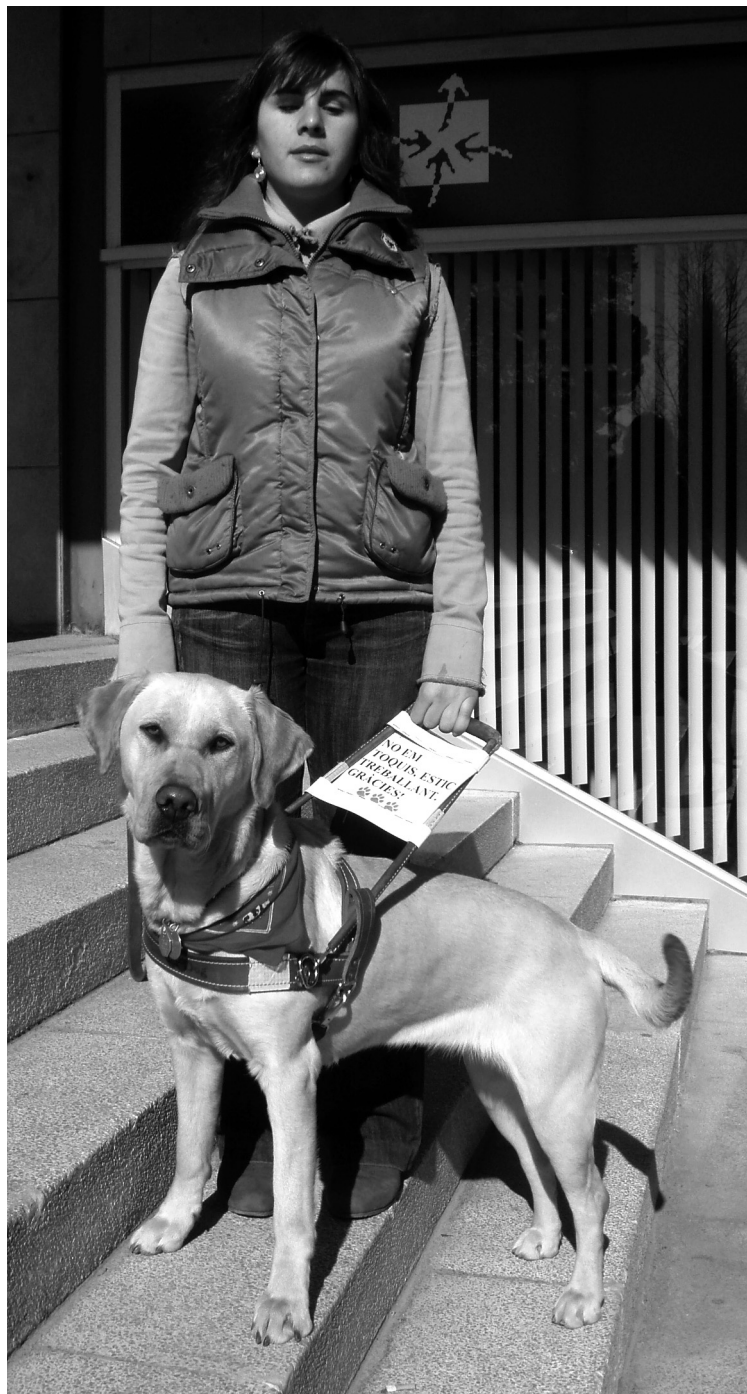
pel carrer. Però ara me n'adono de com n'és d'important no distreure'ls, sobretot al començament, quan són més petits i l'únic que volen és jugar. Han d'aprendre que, quan porten l'arnés, estan treballant, i res ni ningú els ha de distreure.

Un gos pigall no és una mascota qualsevol, amb els gossos pigall s'ha de ser molt més estricte. Quan està treballant, la Tory ha de concentrar-se molt, i quan fa alguna cosa malament l'he de corregir amb un "no" ben contundent i amb una estrebada amb la corretja. Al principi em feia por corregir-la perquè em pensava que li feia mal, però els instructors em van ensenyar que la que ha de dominar la situació sóc jo, i ho he de fer si no vull que la cosa es descontrol·li.

De la mateixa manera, també he de ser molt estricta pel que fa als horaris. El menjar li he de donar sempre a la mateixa hora, i només pot menjar pinso. Per això no és bo que ningú li doni un trosset d'entrepà o una galeta, perquè llavors s'acostumaria i quan anéssim a un restaurant voldria ficar el nas a tots els plats.

Tot i que de vegades em faci enfadar, estic encantada amb la Tory. Amb ella he pogut fer coses que abans no hagués fet i m'agrada veure com cada dia ens anem compenetrant millor i anem formant un bon equip totes dues. Així que si algun dia ens veieu per la universitat, o veieu altres gossos pigall pel carrer, intenteu (encara que costi) no distreure'ls.

Alba de Toro, estudiant de Traducció i Interpretació

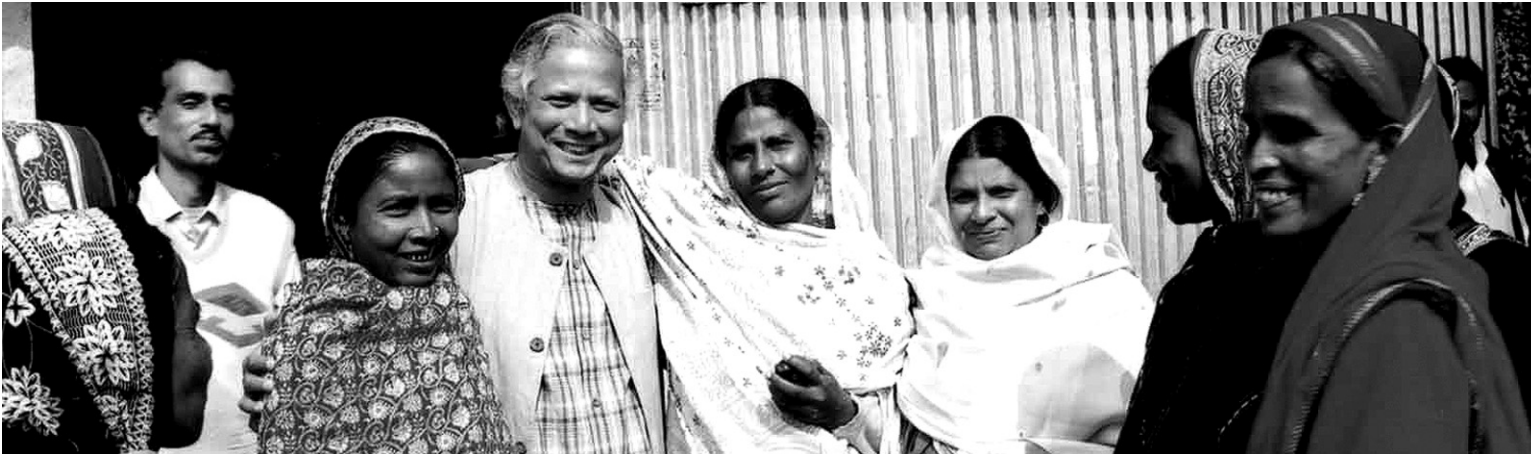
Un gos pigall no és una mascota qualsevol, s'ha de ser molt més estricte.

Com que és molt joveneta, es distreu amb molta facilitat, i si algú la toca o li diu coses, pot fer-me xocar amb alguna cosa

SABIES QUE...

- Mai s'ha de distreure als gossos-guia quan estan treballant?
- Mai se'ls ha d'oferir menjar?
- Totes les persones cegues i deficientes visuals acompanyades de gossos-guia tenen garantit l'accés als llocs, allotjaments, locals i transports públics, segons la normativa vigent?
- No s'ha de sentir temor davant un gos-guia?
- No has de deixar solt el teu gos quan s'acosti a una persona cega amb el seu gos-guia perquè podria provocar un accident?
- Mai s'ha de tocar l'arnés d'un gos-guia? Només ha de fer-ho l'usuari.
- La salut d'un gos-guia és excel·lent i no transmet malalties?

Un Nobel para la Economía Solidaria

El premio Nobel de la Paz fue otorgado este año a Muhammad Yunus, un economista de origen bengalí, y al Banco Grameen ("Banco de los Pobres"), una institución financiera que él creó en 1976, especializada en los microcréditos para personas de escasos recursos. Esta fue una noticia con un claro mensaje.

El Nobel quiso premiar "el esfuerzo por crear desarrollo económico y social desde abajo". También por mostrar la existencia de un mal que lamentablemente no consta en la agenda política de los países a corto plazo: la pobreza. Esto pese a que 189 jefes de estado en el 2000, suscribieron un acuerdo en las Naciones Unidas, conocido como los Objetivos del Milenio, en el que se mencionaba que en el 2015 la pobreza mundial debía reducirse a la mitad.

Preocupado por el desarrollo de su país, Muhammad Yunus diseñó esquemas como los Gobiernos Rurales, los cuales fueron adoptados por el estado bengalí, para mejorar la situación económica de una nación que fue azotada por la hambruna a principios de los años setenta. Más adelante, a partir de la idea de Akhtar Hameed Khan, un sociólogo

pakistaní, diseñó un esquema que revolucionó el mundo de las finanzas y la economía al proponer los microcréditos, un mecanismo que según sus propias palabras, puede contribuir a disminuir la pobreza porque supera las "leyes de mercado".

El propósito de este sistema era proporcionar créditos solidarios sin aval a los más pobres, especialmente a las mujeres, para que puedan independizarse económicamente y crear pequeñas empresas y negocios, para así mejorar las condiciones de vida de sus familias y crear más igualdad.

Para pedir a un crédito, se conforman grupos de cinco individuos o beneficiarios. Estos grupos reciben préstamos con pocos requisitos. No obstante, si uno de los individuos no cancela su parte proporcional, el grupo entero pierde la posibilidad de acceder a nuevos créditos. Este sistema desarrolla incentivos para que las actuaciones sean consensuadas. Con esto se garantiza que el banco resulte operativo en el futuro y pueda otorgar más créditos.

Yunus, un emprendedor social como muy pocos, entregó los

primeros créditos en 1974 de su bolsillo, mientras realizaba un proyecto de investigación en la Universidad de Chittagong para fundar el Banco Grameen. A partir de entonces, el banco fue apoyado por el gobierno bengalí hasta 1983, en que se transformó en una institución privada. Hoy tiene más de 2.000 sucursales y 18.000 empleados aproximadamente en Bangladesh.

La importancia de esta institución para la economía nacional es muy relevante. En 1971 Bangladesh se independizó de Pakistán y experimentó una crisis por la pobreza, complicada además por los desastres naturales. Con la propuesta de Yunus, se ha podido dinamizar la economía, aunque todavía falta mucho por hacer. Este país tiene 145 millones de habitantes, con una densidad poblacional de 942 hab. por Km², una de las más altas del mundo. El ingreso medio por habitante es de 2.011 dólares, ubicándose en la posición 151 de todos los países. Es una nación pobre que sobrevive gracias a las exportaciones textiles. A pesar de esto, se ha constituido en un "país ejemplo" de cómo es posible mejorar las condiciones de vida de

sus habitantes.

Los préstamos son muy pequeños y sirven para financiar actividades relacionadas con pequeños negocios. El costo de estos préstamos (tasa de interés) suele ser del 20% anual, un porcentaje alto que permite el sostenimiento del banco. La morosidad es muy baja. Muchos han criticado el sistema por los altos costos financieros para los deudores, pero éste funciona; no obstante, las presiones sociales que se crean en el grupo cuando un beneficiario falla en el pago del crédito.

El éxito del banco radica en la supervisión y la gestión cuidadosa de los fondos. Siempre se pensó que los pobres no eran buenos pagadores, por no tener remuneraciones fijas. Se creía que ellos, especialmente las mujeres, no eran sujetos de créditos (siguiendo los esquemas tradicionales de calificación). Pero la realidad ha superado nuevamente las leyes de la economía tradicional, siendo un ejemplo de lo que es posible hacer cuando se concibe un mundo más solidario.

José Luis Massón Guerra
Estudiant de Doctorat
d'Economia de l'Empresa (UAB)

En 1976 un economista bengalí creó "El banco de los pobres", especializado en dar microcréditos para personas con escasos recursos

Siempre se pensó que los pobres no eran buenos pagadores, pero la realidad ha superado las leyes de la economía tradicional

